

РЕШЕНИЕ

№ 5547

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11152** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на „Делта Турс 2002“ЕООД, подадена чрез управителя Й. Р., срещу Решение №000030-11068/17.10.2024г. на изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане вх.№М-26-Д-778/18.09.2024г. по регистъра на НАП за изплащане в полза на жалбоподателя на сума в размер на 18 379,67лв., представляваща законна лихва за забава за периода 11.05.2021г. до 23.02.2023г. върху недължимо платена от него сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта в размер на 100 000лв. В жалбата се излагат доводи, че отказът е незаконосъобразен, като постановен при неправилно приложение на материалния закон-чл.129, ал.5 и ал.6 ДОПК. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени отказа на изпълнителния директор на НАП и да върне преписката на органа за ново произнасяне със задължителни указания за изплащане на процесната сума. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят „Делта Турс 2002“ЕООД, р.пр., не изпраща представител. В представено по делото писмено становище от адв.П., поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Националната агенция по приходите, чрез юриск.С. в съд.з. и в представено по делото писмено становище, оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да бъде постановено решение за отхвърлянето ѝ. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение №000030-288/11.01.2023 на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне на основание чл.173, ал.2 от АПК по влязло в сила Решение №6589/07.11.2022г. по адм.д.№7595/2022г. по описа на АССГ, е уважено искане на „Делта Турс 2002“ЕООД с вх. № 26-Д-408/04.07.2022г. за възстановяване на сумата от 100 000 лева, представляваща недължимо платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, внесена на 11.05.2021г. Сумата от 100 000лв. е възстановена на 23.02.2023г.

С искане за прихващане или възстановяване вх.№26-Д-778/18.09.2024г., от „Делта Турс 2002“ЕООД е поискано от изп.директор на НАП изплащане на законната лихва за забава върху недължимо платената сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта за периода от внасянето ѝ на 11.05.2021г. до момента на връщането ѝ-23.02.2023г. в размер на 18 379,67лв.

С Решение №000030-11068/17.10.2024г. на изпълнителния директор на НАП е оставено без уважение искане вх.№М-26-Д-778/18.09.2024г. по регистъра на ЦУ на НАП за изплащане в полза на жалбоподателя на сума в размер на 18 379,67лв., представляваща законна лихва за забава за периода 11.05.2021г. до 23.02.2023г. върху недължимо платена от него сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта в размер на 100 000лв. Решението е съобщено на жалбоподателя на 17.10.2024г., като жалбата срещу него е подадена на 31.10.2024г.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. По съществуването ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 16 от ЗХ държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. В случая изпълнителният директор на НАП се е произнесъл с изричен акт по искане на лице, което притежава лиценз за хазартна игра и твърди, че има вземане към НАП, което е възникнало именно по повод този лиценз и приключил спор относно размера на дължимата за продължаването му държавна такса. От тази гледна точка се налага извод, че с издаването на този акт изпълнителният директор на НАП е упражнил общата си компетентност в областта на хазарта и се е произнесъл по отправено до него искане, което е намерил за неоснователно.

Основният спор по делото е относно съществуването на вземането, представляващо лихва върху недължимо събрана държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ. В тази връзка, съдът взе предвид следното:

Таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ не е данъчно вземане по смисъла на ДОПК, а държавна такса, установена в специален закон, поради което по отношение на нейното определяне по основание и размер, респективно заплащане или връщане, са приложими общите правила на Закона за държавните такси (ЗДТ), доколкото в ЗХ относно този вид държавна такса липсва препращане към ДОПК, за разлика от другите изрично посочени такси в чл.92 ЗХ. Т.е. държавната такса по чл.30, ал.6 ЗХ и съответно претендираната лихва върху нея, не попадат в обхвата на чл.128, ал.1 ДОПК относно вземанията, за които може да се иска прихващане или възстановяване

по реда на ДОПК. Съгласно чл.128, ал.1, изр.1 ДОПК това са недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите. Държавната такса по чл.30, ал.6 ЗХ няма характер нито на данък, нито на осигурителна вноска, нито на глоба или имуществена санкция, нито на сума, за която специалния закон постановява възстановяване по реда на ДОПК. В този смисъл е решение №1241/12.02.2025 г. по адм.д.№10015/2024 г. на ВАС-Пето отделение. Т.е., доколкото освен съгласно чл.4б да върне по искане на заинтересованата страна недължимо платени такси, ЗДТ не предвижда правомощие за изп.директор на НАП да изплати и лихва върху това вземане, оспореният отказ се явява законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, на НАП следва да се присъди юрисконсулско възнаграждение в размер на 150лв. на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Делта Турс 2002“ЕООД срещу Решение №000030-11068/17.10.2024г. на изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане вх.№М-26-Д-778/18.09.2024г. за изплащане на сума в размер на 18 379,67лв., представляваща законна лихва за забава за периода 11.05.2021г. до 23.02.2023г. върху недължимо платена от него сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта в размер на 100 000лв.

ОСЪЖДА „Делта Турс 2002“ЕООД, ЕИК-130870702, да заплати на Националната агенция за приходите съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: